

SADURCZYKUS

TIMES
Pazdziernik 09,

ANIE
pierwsze sekrety
Wyższenia

Krajowej Rady Narodowej

"4 CZERWCA 1989 ROKU WE WSPOMNIENIACH UCZESTNIKÓW I ŚWIADKÓW"

W przeddzień 20. rocznicy odzyskania wolności i upadku komunizmu w Europie Środkowej spotkaniem pt: "4 czerwca 1989 roku we wspomnieniach uczestników i świadków" zainaugurowano lubelskie obchody upamiętniające przeprowadzone 4 czerwca 1989 roku wolne wybory do Sejmu i Senatu.

"Mamy świadomość, że od tego ważnego historycznego momentu minęło 20 lat i że dla pokolenia urodzonego w tym wyjątkowym roku, a również i po tej dacie, wszystko, co się wydarzyło wtedy, a także przedtem i potem - stanowi już historię. Jest to historia ważna, godna poznania i zapamiętania" - mówiła do uczestników spotkania wojewoda Tokarska. Po czym dodała: "Jest naszym pragnieniem - aby korzystając z obecności osób, które wtedy uczestniczyły w tworzeniu historii Lubelszczyzny i Polski, mogli Państwo odczuć atmosferę tamtych dni i poznać wielkość zadania, które podjęli i wypełnili w czerwcu 1989 roku ludzie solidarnościowej opozycji".

Na spotkaniu, w którym uczestniczyli uczniowie lubelskich szkół, obecni byli także członkowie Komitetów Obywatelskich, które działały w czerwcu 1989 roku na terenie obecnego województwa lubelskiego. Pamięć o zmarłych członkach uczestnicy uroczystości uczcili minutą ciszy.

W ramach obchodów odbyła się też dyskusja panelowa z udziałem ekspertów i uczestników przełomu ustrojowego w czerwcu 1989 r. Wśród prelegentów znaleźli się: przewodniczący Komitetu Obywatelskiego na Lubelszczyźnie w latach 1989-1990, obecnie dyrektor Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej prof. dr hab. Jerzy Kłoczowski, kierownik Zespołu Dokumentacyjnego Archiwum Partii Politycznych Instytutu Studiów Politycznych PAN dr Inka Słodkowska, prof. dr hab. Maria Braun-Gałkowska, Janusz Winiarski, Norbert Wojciechowski, Adam Wilczewski, Bogusław Mikus oraz Janusz Woźnica.

Ważnym punktem spotkania stało się uhonorowanie czterech Komitetów Obywatelskich z terenów obecnego województwa lubelskiego Medalami Wojewody Lubelskiego. Za znaczący wkład na rzecz przemian demokratycznych w Polsce, odwagę, wiarę i żarliwość w walce o prawa i godność obywateli oraz o suwerenność ojczyzny wojewoda Tokarska honorowe wyróżnienia przekazała na ręce przewodniczących Komitetów z Lublina, Chełma, Zamościa i Białej Podlaski.

W dalszej części uroczystości odbyła się prezentacja i wręczenie monet okolicznościowych, wyemitowanych przez Narodowy Bank Polski - "Polska Droga do Wolności - Wybory 4 czerwca 1989 r."

Spotkanie było także okazją do ogłoszenia wyników konkursów literackich i plastycznych. Pierwszy konkurs historyczno-literacki pt. "4 czerwca 1989 roku we wspomnieniach twoich najbliższych" zorganizowany został dla uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych województwa lubelskiego. Komisja w kategorii gimnazja postanowiła wręczyć nagrody rzeczowe trzem uczniom. Dwojgu z nich tj. uczniom II klasy ZS - Gimnazjum w Lubyczy Królewskiej Magdalenie Pietnoczko oraz Michałowi Królowi uczniowi III klasy Gimnazjum Nr 1 im. Jan Pawła II w Świdniku za zajęcie ex aequo pierwszego miejsca. Zaś Monice Klimkiewicz uczennicy III klasy Gimnazjum ZSO Nr 1 w Łęcznej za zajęcie trzeciego miejsca.

W kategorii: szkoły ponadgimnazjalne i licea ogólnokształcące kapituła zdecydowała się jedynie wyróżnić prace trzech uczniów.

W drugim konkursie, który dotyczył stworzenia projektu konspektu lekcji "XX rocznica upadku komunizmu w Polsce" zaadresowanym dla nauczycieli wyróżniono dwie osoby. Byli to Ireneusz Sadurski z IX LO im. Mikołaja Kopernika w Lublinie oraz Irena Staroń Gimnazjum im. Róży Zamoyskiej w Zwierzyńcu.

Trzeci konkurs, zorganizowany przez NBP Oddział Okręgowy w Lublinie, polegał na zaprojektowaniu banknotu w kontekście hasła "Polska droga do wolności - wybory 4 czerwca 1989 r." Zwycięzcom wręczono okolicznościowe dyplomy uznania i nagrody.

Po wręczeniu nagród uczestnicy spotkania zostali poczęstowani tortem jubileuszowym, ufundowanym przez NBP Oddział Okręgowy w Lublinie.

Wydarzenie zakończyła projekcja filmu "Spacer z Dziennikiem" w reż. Grzegorza Linkowskiego.

**IX Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja
Kopernika w Lublinie
Rok szkolny 2008/2009**

**SZKOLNY PROJEKT EDUKACYJNY
Z HISTORII
I WIEDZY O SPOŁECZEŃSTWIE**

**TEMAT: DUCH OKRĄGŁEGO
STOŁU – DROGA DO POROZUMIENIA
NARODOWEGO
6 lutego - 5 kwiecień 1989 r.**

1. Cel główny projektu

Uczeń szkoły gimnazjalnej i ponadgimnazjalnej na podstawie przeprowadzonej prezentacji multimedialnej i zdobytej wiedzy z najnowszej historii Polski ma dokonać oceny roli Okrągłego Stołu i jego wpływu na obecną rzeczywistość polityczną w kraju.

2. Cele szczegółowe projektu

Dzięki realizacji projektu uczeń:

- poznaje sytuację społeczno-polityczną w Polsce lat osiemdziesiątych XX w;
- dostrzega przebieg długotrwałego kryzysu politycznego i narastania niezadowolenia społeczeństwa;
- analizuje drogę do Okrągłego Stołu i do pierwszych po II wojnie światowej wolnych wyborów w czerwcu Polsce 1989 r. i przełomową rolę tych wydarzeń;
- charakteryzuje stanowiska obu stron uczestniczących w obradach: rządowej i solidarnościowej;
- poznaje atmosferę buntu w środowiskach akademickich w Lublinie i w Polsce w przededniu Okrągłego Stołu;
- zdobywa wiedzę na temat życia codziennego u schyłku w Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej;
- poznaje metody walki władzy z opozycją;
- zdobywa wiedzę o historii i kulturze własnego województwa, regionu i państwa;
- rozwija umiejętności wykorzystania zdobytej wiedzy;
- kształtuje postawy obywatelskie;
- rozumie podstawowe pojęcia i terminy: „Solidarność” Okrągły Stół, Magdalenka, pluralizm polityczny.

3. Metody realizacji projektu

Nauczyciele ciągle poszukują nowych ciekawszych rozwiązań metodycznych. Zastanawiają się, jak planować, zajęcia, aby były nie tylko atrakcyjne, ale i efektywne. Potrzebują inspiracji, nowych pomysłów. Aby umożliwić uczniom zdobycie odpowiedniej wiedzy z zakresu wykładanego przedmiotu, ukształtować pożądane postawy, a także ułatwić rozumienie współczesnych wydarzeń nauczyciele powinni stosować różne formy i metody aktywizujące. Pozwoli to młodzieży nie tylko lepiej zapamiętać, to czego nauczyli się w szkole, ale przygotuje ją do świadomego aktywnego udziału w życiu publicznym. Niniejszy projekt multimedialny ma służyć jako pomoc i konkretny przykład, jak powinno się wskazywać uczniom, co jest ważne, na co mają zwrócić uwagę. Prezentacja multimedialna oraz analiza tekstów źródłowych pozwolą uczniom stworzyć pojęcie „wybitna postać” w obradach Okrągłego Stołu i uzasadnić swoje stanowisko.

4. Tekst źródłowy nr 1 – prezentacja multimedialna „Świadomość budziła się we mnie” – ze wspomnień Ireneusza Haczewskiego znanego działacza Solidarności w Lublinie

W związku z prezentacją spróbuj odpowiedzieć na następujące pytania:

1. Gdzie zrodziła się idea Okrągłego Stołu: w Warszawie czy na Kremlu?;
2. W jakim stopniu kierownictwo Kremla decydowało o zmianach ustrojowych we władzach w Polsce lat 80.??;
3. Dlaczego nie zerwano rozmów Okrągłego Stołu i nie przeprowadzono strajku generalnego?;
4. Czy Okrągły Stół mógł być formą obrony dygnitarzy partyjnych?;
5. Dlaczego gen. Czesław Kiszczak wyszedł z projektem Okrągłego Stołu?;
6. Co sądzi Pan o zwołaniu Okrągłego Stołu?;
7. Czy w Polsce nadal utrzymuje się duch Okrągłego Stołu?;
8. Jaka była Pana pozycja i rola w Solidarności?;
9. Jaka była sytuacja społeczno-polityczna w Lublinie pod koniec lat 80?;
10. Jak obchodzono święta narodowe w Lublinie w latach 80?;
11. Czym dla Pana jest odznaczenie Krzyżem Komandorskim Odrodzenia Polski?.

*Możliwość Pobrania nagrania z wywiadem przeprowadzonym w IX Liceum Ogólnokształcącym z panem Ireneuszem Haczewskim pod adresem :
<http://www.sendspace.com/file/ddgrku>*

Ustosunkuj się do zadań:

1. Jakie rodzaje wolności dostrzegasz w prezentacji?
2. Kim był gen. Cz. Kiszczak i jaką rolę odegrał we wstępnych rozmowach z Lechem Wałęsą?
3. Kto miał wpływ na powstanie rządu koalicyjnego, do którego weszli komuniści?
4. Z czym kojarzy ci się słowo „Magdalenka”. Dlaczego wykluczono tzw. grupę radykałów z Solidarności z Antonim Macierewiczem i Kornelem Morawieckim na czele?
5. Rosyjski opozycjonista Władimir Bukowski stwierdził, że:
 - „Czas pracował na korzyść „Solidarności” i było wielkim błędem pójście na układ z komunistami i pomóc im utrzymać się przy władzy”,
 - „Okrągły Stół tylko blokował proces demokratycznych zmian w Polsce, a komuniści i tak utraciliby władzę”,
 - „Okrągły Stół był formą doskonalenia ustroju w Polsce i gdyby do niego nie doszło, komunizm by w Polsce upadł”. Spróbuj ocenić znaczenie jego słów.
6. Jaki był wkład Kościoła katolickiego w rozmowy Okrągłego Stołu?. Dlaczego księża wspierający opozycję, Stefan Niedzielak i Stanisław Suchowolec, zostali zamordowani?.

5. Tekst źródłowy nr 2 - Porozumienia Okrągłego Stołu 1989 r.

Omawianą problematykę podczas naszego spotkania ilustrują i pogłębiają fragmenty tekstów źródłowych.

Porozumienia Okrągłego Stołu 1989 r.

Porozumienia Okrągłego Stołu: 6 lutego - 5 kwietnia 1989 r.

Stanowisko w sprawie reform politycznych

(...)

Podstawą porozumienia są zasady przyszłego systemu politycznego wypływające z niezbywalnego prawa obywateli do życia w państwie, które w pełni urzeczywistnia suwerenność narodu.

Oznacza to:

7. pluralizm polityczny, znajdujący swój wyraz przede wszystkim w prawie do swobodnego zrzeszania się
 8. w ramach demokratycznego ładu konstytucyjnego w organizacjach politycznych, społecznych i zawodowych;
- wolność słowa, w tym stwarzania realnych możliwości dostępu do wszystkich rodzajów środków przekazu różnorodnym siłom politycznym;
 - demokratyczny tryb powoływania wszystkich przedstawicielskich organów władzy państwowej, tak by o tym, kto sprawować będzie władzę, rzeczywiście decydowali wyborcy;
 - niezawisłość sądów i ich ustawowe uprawnienia kontrolne w stosunku do innych organów powołanych do strzeżenia praworządności i porządku publicznego;
 - silny pełnią praw i swobodzie wybrany samorząd terytorialny. (...)

Zasady wyborów do Sejmu i Senatu

Wybory do Sejmu i Senatu w 1989 roku zostaną przeprowadzone według następujących zasad:

Znosi się wszelkie poza wyborcze procedury eliminacji kandydatów, (...) Swoboda wyborów do Sejmu X kadencji będzie ograniczona przez uzgodniony przy Okrągłym Stole podział mandatów. Umowa o podziale mandatów...

Część mandatów koalicji zostanie obsadzona z listy krajowej, obejmującej do 10% ogółu miejsc w przyszłym Sejmie.(...) Swoboda wyborców do Senatu nie jest ograniczona żadnym uzgodnieniem dotyczącym podziału mandatów. (...)

Sejm pozostaje najwyższym organem władzy ustawodawczej. (...) Senat połączony z Sejmem w Zgromadzenie Narodowe dokona wyboru Prezydenta pierwszej kadencji bezwzględną większością głosów. Kandydata na Prezydenta zgłosić może 1/4 posłów i senatorów.

(...)

Ustanowienie urzędu Prezydenta uzasadnione zostało potrzebą utrzymania stabilności państwa oraz podejmowania decyzji w przypadku zablokowania prac w Sejmie i Senacie lub przewlekłego kryzysu rządowego. Kadencja Prezydenta będzie trwała 6 lat. Uprawnienia Prezydenta będą szerokie w zakresie reprezentowania państwa oraz władzy wykonawczej. Prezydent może odmówić podpisania ustawy i z umotywowanym wnioskiem przekazać Sejmowi do ponownego rozpatrzenia. Sejm może uchylić veto prezydenta większością 2/3 głosów. (...)

Prezydent może rozwiązać Sejm, jeżeli Sejm w ciągu trzech miesięcy nie może powołać rządu, uchwalić wieloletniego planu społeczno-gospodarczego oraz jeżeli ustawa sejmowa godzi w konstytucyjne prerogatywy Prezydenta. Po rozwiązaniu parlamentu Prezydent ogłasza nowe wybory.

Strona Solidarnościowo-Opozycyjna
Bronisław Geremek

Strona Koalicyjno Rządowa
Janusz Reykowski

Uczniowie czytają indywidualnie fragment Porozumienia Okrągłego Stołu. Następnie nauczyciel prosi uczniów, by odpowiedzieli na cztery zamieszczone pytania:

1. Określ rodzaj źródła
2. Przedstaw zasady systemu politycznego państwa polskiego ustalone przy „Okrągłym Stole”
3. Określ sposób powoływania najwyższej władzy ustawodawczej i wykonawczej od 1989 r..
4. Jakie kompetencje, na podstawie uzgodnień przy Okrągłym Stole, uzyskał Prezydent? Do której z wcześniejszych konstytucji okresu 20-lecia międzywojennego odwoływano się, ustalając powyższe zasady?

6. Biogram Ireneusza Haczewskiego

Ireneusz Haczewski urodził się 6 stycznia 1942 r. w Borszczowie (woj. tarnopolskie) na wschodnich kresach Polski. W 1945 r. rodzina Haczewskich porzuca cały dobytek i ucieka przed rzezią z rąk ukraińskich nacjonalistów. W bydłocych wagonach kolejowych dociera na Lubelszczyznę. Osiada ostatecznie w Lublinie. Wychowany w duchu katolickim i patriotycznym, w 1956 r. uruchamia szkolny radiowęzeł w Liceum im. S. Staszica, by zwołać uczniów na wiec polityczny, organizowany w ramach polskiego Października. W 1957 r. konstruuje nadajnik radiowy i nadaje niezależne programy, słyszane w Lublinie i regionie. Po intensywnych poszukiwaniach UB odnajduje radiostację. Haczewski zostaje aresztowany i przesłuchiwany w gmachu UB przy ul. Narutowicza. Następnie rozpoczyna studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej (późniejsza Politechnika). W 1980 r. przystępuje do tworzenia Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Zostaje przewodniczącym Rady Pracowniczej NSZZ Solidarność Domów Towarowych „Centrum” w Lublinie uzyskując 97 % głosów. W stanie wojennym działa w podziemiu. W 1982 r. konstruuje pierwszy w Regionie Środkowowschodnim (Świdnik, Poniatowa, Puławy, Lubartów) nadajnik „Radia Solidarność”. Podczas transmisji z pogrzebu I sekretarza KPZR Jurija Andropowa z jego inicjatywy zabrzmiał głos świdnickiego Radia Solidarność, za co został aresztowany 14 lutego 1984 r. w Świdniku. Po zwolnieniu wraz z żoną Barbarą buduje nadajnik telewizyjny. Na kasetach VHS ukazuje bieżącą działalność konspiracyjną Związku, rozsyła je na teren Polski, Francji i Włoch. Podejmuje kontakt z Radiem Wolna Europa. Jest prawdopodobnie pierwszym krajowym korespondentem, nadającym codziennie relacje z Polski. W 1990 r. podejmuje współpracę z Lubelskim Ośrodkiem Telewizyjnym. Uzyskuje mandat radnego Rady Miejskiej Lublina I kadencji. Prywatnie, z własnej inicjatywy, prowadzi konwoje na Ukrainę z pomocą mieszkającym tam Polakom. W uznaniu zasług 3 maja 2006 r. przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego zostaje odznaczony Krzyżem Komandorskim Odrodzenia Polski.

7. Metody i środki dydaktyczne

W reformującej się szkole zaleca się odchodzenie od obowiązującego dotychczas encyklopedyzmu, a przynajmniej jego ograniczenie na rzecz kształtowania umiejętności, postaw i kompetencji uczniów. Podstawowym celem nauczyciela historii i wiedzy o społeczeństwie powinno być przygotowywanie młodzieży do nowego spojrzenia na trudną przeszłość ich ojców. Wymaga to preferowania metod aktywizujących, rozwijających kreatywność i umożliwiających samokształcenie uczniów.

Wśród wielu metod słownych, jakie wykorzystywałem podczas przygotowanych przeze mnie zajęć edukacyjnych, szczególnie często organizowane były debaty szkolne, które wymagały od każdego uczestniczącego w nich zespołu zaprezentowania argumentów popartych dowodami. Ważnym wymogiem, który na ogół decydował o sukcesie w debacie, było krytyczne ustosunkowanie się do niemal wszystkich elementów wypowiedzi przeciwników. Metodą, która pozwalała rozwijać kreatywność młodzieży, była stosowana podczas debat tzw. burza mózgów, która zmuszała uczniów do zaprezentowania jak największej liczby pomysłów. Jednak najczęstszą metodą słowną były dyskusje. Efektywność w realizacji celów edukacyjnych zwiększały także techniki gramowe, które pozwalały wcielać się w postacie wybranych polityków.

Ułatwiało to młodzieży zapamiętywanie różnych stanowisk politycznych wobec przystąpienia Polski do struktur unijnych. W realizacji programu edukacyjnego przydatne były tzw. metody portfolio, którymi posługiwali się uczniowie w zdobywaniu różnych informacji w formie wycinków prasowych i własnych opracowań.

Jeśli chodzi o środki dydaktyczne, to oprócz podręczników szkolnych sięgano po prace popularnonaukowe, korzystano z adresów stron internetowych oraz informacji uzyskanych z Internetu. Innym ważnym środkiem dydaktycznym, którym jednak można się posłużyć tylko sporadycznie, zależnie od zewnętrznych okoliczności, jest udział wraz z uczniami w uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa wybitnym mężom stanu, naukowcom lub twórcom. Podczas realizowania przyjętego programu młodzież uczestniczyła 9 marca 2009 r. w spotkaniu Ireneuszem Haczewskim, z działaczem lubelskiej solidarności.

Obserwując tempo procesu demokratycznego zapoczątkowanego w 1989 r. postanowiłem skorzystać z nabytej wiedzy i umiejętności i przeprowadziłem w IX Liceum Ogólnokształcącym w Lublinie debatę szkolną nt. „Duch Okrągłego Stołu – droga do porozumienia narodowego 6 lutego – 5 kwietnia 1989r.”, w której uczestniczyła grupa uczniów klas maturalnych III B i III C, z którymi już wcześniej pracowałem. Debata odbyła się 16 kwietnia 2009 r. Głównym jej celem dydaktyczno-wychowawczym było zyskanie wśród uczniów oraz grona pedagogicznego poparcia dla wypracowania własnej oceny Okrągłego Stołu i jego wpływu na dalsze losy naszego kraju.

Metoda zbierania argumentów za i przeciw ułatwiła podjęcie decyzji i ukazała omawiany problem z dwóch różnych punktów widzenia. Debata miała charakter otwarty. Temat wzbudził zainteresowanie uczniów i spowodował tzw. burzę mózgów (giełda pomysłów), która polegała na zespołowym zgłoszeniu jak największej liczby pomysłów, aby doprowadzić do rozwiązania zadania i szybkiego wypracowania przez uczniów zbioru hipotez, posługując się w tym celu myśleniem intuicyjnym. Krótki wykład nauczyciela był wprowadzeniem do tematu, a także przyczynkiem do ożywionej dyskusji, która przerodziła się w ogólnoszkolną debatę, w której toku, prezentowane były różne stanowiska. Uczniowie biorący w niej udział zostali podzieleni na dwa zespoły. Debata szkolna została podzielona na trzy fazy.

8. Scenariusz debaty szkolnej poświęconej ocenie Okrągłego Stołu i ewolucji sytuacji politycznej w Polsce

IX LO im. M. KOPERNIKA W LUBLINIE

DATA: 16.04. 2009 r.

GODZINA: 11.00 - 12.35

KLASY: 1E, 1H, 2G, 3B, 3C

PROWADZĄCY: dr Ireneusz Sadurski

DZIAŁ PROGRAMU: Najnowsza historia Polski.

TEMAT: Duch Okrągłego Stołu – droga do porozumienia narodowego
6 lutego – 5 kwietnia 1989 r

Zakres treści:

1. Kryzys ustroju komunistycznego w Polsce Ludowej w II połowie lat 80. - dr Ireneusz Sadurski
2. Wykorzystanie prezentacji multimedialnej z Ireneuszem Haczewskim działaczem „Solidarności” w Lublinie;
3. Wystąpienie dra Zygmunta Łupiny i wygłoszenie przez niego referatu „Czy Okrągły Stół był szansą dla Polski i Polaków”
4. Realizacja debaty (podział na 3 fazy).
5. Dyskusja.
Założenia metodyczne

Cele lekcji

Po skończonej debacie uczeń:

- omówi warunki dojścia Polaków do porozumienia;
- przedstawi głosy opinii publicznej na temat porozumienia Polaków przy Okrągłym Stole;
- oceni pozycję Polski na tle państw europejskich w tym okresie;
- uzasadni rolę Polski i Polaków w budowaniu nowego ładu społecznego;
- wyjaśni znaczenie wspólnego dziedzictwa kulturowego dla procesu integracji współczesnej Europy;
- poda procedury podejmowania decyzji w kontekście komunizmu – „Solidarność”;
- wyjaśni rolę i znaczenie przemian demokratycznych w Polsce;
- wyliczy korzyści wynikające z porozumienia Okrągłego Stołu i drogę do wolnych wyborów 1989r.

Metody pracy:

- elementy wykładu;
- prezentacja multimedialna;
- praca w zespołach;
- praca z mapą;
- praca z tekstami źródłowymi;
- praca ze źródłami ikonograficznymi;
- elementy dyskusji.

Środki dydaktyczne:

- podręcznik dla klasy III, A. Radziwiłł, W. Roszkowski, Historia dla maturzysty, wiek XX, Warszawa 2004;
- Kronika XX wieku, Ludzie i wydarzenia, Warszawa 1998;
- A. Klęczar, Okrągły Stół, [w] Encyklopedia szkolna Historia, Kraków 2006, s. 432-433.
- J. Miciuń, Vademecum maturzysty. Historia najnowsza po 1945 r., Warszawa 1997, s. 259-262.
- teksty źródłowe,
- mapy.

masz
GŁOS

masz
WYBÓR

Tok lekcji

1. Część wprowadzająca: Otwarcie debaty. Wykład nauczyciela dra I. Sadurskiego nt. „Kryzys ustroju komunistycznego w Polsce Ludowej w II połowie lat 80.

- Fale strajków w kwietniu (Huta im. Lenina) i maju 1988 r. Postulat powtórnej legalizacji „Solidarności” poważnym ostrzeżeniem dla komunistów;
- Kolejna fala strajków w sierpniu 1988 r. Największe ogniska zapalne w Gdańsku, Szczecinie, Ursusie, Wrocławiu, Jastrzębiu (kopalnia węgla kamiennego) i w Stalowej Woli. Główny postulat - relegalizacja „Solidarności”;
- Spotkania gen. Cz. Kiszczaka z L. Wałęsą (sierpień - wrzesień 1988). Enigmatyczne rozmowy bez warunków wstępnych z ministrem spraw wewnętrznych gen. Cz. Kiszczakiem;
- Podjęcie przez L. Wałęsę inicjatywy wygaszania ognisk strajkowych. Przerwanie strajków warunkiem dalszych rozmów;
- Styczeń 1989 r. Przyjęcie uchwały dotyczącej pluralizmu politycznego i związkowego podczas drugiej części obrad X Plenum KC PZPR (gen. W. Jaruzelski, gen. Cz. Kiszczak, gen. F. Siwicki, premier M. Rakowski), otwarciem drogi do Okrągłego Stołu;
- 6 lutego 1989 r. początek obrad Okrągłego Stołu, pod przewodnictwem L. Wałęsy i Cz. Kiszczaka w Pałacu Namiestnikowskim w Warszawie. Ustalono: ponowną rejestrację „Solidarności”, reorganizację władz państwowych (prezydent, sejm, senat) Zaproponowanie wyborów do Sejmu i Senatu według zasady: do Sejmu – 70% mandatów dla strony koalicyjno-rządowej (PZPR, ZSL, SD, PZKS, PAX, UGHSS), reszta mandatów rozdzielona w wolnych wyborach, do Senatu wolne wybory. Ostatecznie w wyborach parlamentarnych, które odbyły się w dwóch turach (4 i 18 czerwca 1989 r. „Solidarność” zdobyła całą pulę 30% mandatów sejmowych i 99 miejsc na 100 w senacie. Prezydentem pochodzącym z wyboru Zgromadzenia Narodowego został 19 lipca 1989 r. gen. W. Jaruzelski.
- 5 kwietnia 1989 r. Podpisanie porozumienia końcowego i zakończenie obrad Okrągłego Stołu. Rejestracja NSZZ Solidarność przez Sąd Wojewódzki w Warszawie 17 kwietnia 1989 r. Duża część opozycji (m.in. KPN, „Solidarność Walcząca” Kornela Morawieckiego, także historyczni przywódcy „Solidarności” z lat 1980-1981: Andrzej Gwiazda, Anna Walentynowicz, Marian Jurczyk nie akceptuje porozumień.

2. Prezentacja multimedialna z Ireneuszem Haczewskim działaczem „Solidarności” w Lublinie;

3. Referat dra Z. Łupiny emerytowanego pracownika szkół lubelskich (IX Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika w Lublinie, II Liceum Ogólnokształcącego im. hetman Jana Zamoyskiego w Lublinie oraz Pallotyńskiego Liceum Ogólnokształcącego im. S. Batorego w Lubinie) historyka, wybitnego pedagoga nt.: „Czy Okrągły Stół był szansą dla Polski i Polaków”.

4. Debata szkolna – opis metody

Dr I. Sadurski podaje uczestnikom reguły debaty o Okrągłym Stole. Uczniowie zostają podzieleni na dwie grupy; liczące łącznie 8 osób: 3 zwolenników, 3 przeciwników oraz marszałek i sekretarz. Przeprowadzenie debaty poprzedza etap przygotowawczy. Uczniowie poznają tezę debaty. Zbierają argumenty weryfikujące, zarówno ją potwierdzające, jak i zaprzeczające. Cały zespół uczniowski przygotowuje się do debaty z perspektywy przeciwstawnych stanowisk. Przed rozpoczęciem debaty następuje ukonstytuowanie 3-osobowego zespołu sędziowskiego, który wybiera spośród siebie przewodniczącego. Pozostali uczniowie są obserwatorami debaty. Debata przebiega w trzech fazach.

- W fazie I nad przebiegiem debaty czuwa marszałek. Wita wszystkich uczestników, spełnia funkcję ceremonialną, prowadzi debatę, a na koniec zarządza głosowanie, po czym dalsze prowadzenie przekazuje sekretarzowi tzw. „strażnikowi czasu”, który zaprasza pierwszego mówcę z obozu broniących tezę. Ma on 3-5 minut na ogólne zarysowanie omawianego problemu. Po nim zabiera głos mówca z opozycyjnego obozu, który również jest kontrolowany przez „strażnika czasu”.
- W fazie II 3 osobowe składy podają swoje argumenty polemizując z poprzednikami. Mają na to od 7 do 10 minut. Sekretarz po upływie określonego czasu przerywa odpowiedzi. Również osoby z sali mogą kierować pytania do mówców. Wówczas sekretarz zarządza przerwę, podczas której ustosunkowują się oni do postawionych pytań na tak lub nie.

W fazie III głos decydujący ma ostatnia osoba z obydwu obozów, bowiem to ona zbiera wszystkie argumenty i podaje główny argument, który jej zdaniem ma przekonać publiczność w ostatecznym głosowaniu. Ma na to od 5 do 7 minut. Sekretarz debaty kontroluje czas. Sędziowie przysłuchują się wypowiedziom poszczególnych mówców, oceniają wystąpienia całego zespołu. Ocena powinna być uzasadniona. Ocenie podlega m.in. prawdziwość argumentów, umiejętność kontrargumentacji, spójność i logiczność wypowiedzi. Marszałek zabiera głos i informuje wszystkich o zasadach referendum. Zarządza przerwę, podczas której wszystkim uczestnikom debaty zostają rozdane kartki z trzema pytaniami:

- Czy opowiadasz się za porozumieniem Okrągłego Stołu,
- Czy jesteś przeciw porozumieniu Okrągłego Stołu;
- Czy nie masz zdania na temat porozumienia Okrągłego Stołu.

Po wrzuceniu wszystkich kartek do urn następuje zakończenie głosowania. Otwiera się komisyjnie urny. Sekretarz liczy głosy, a marszałek informuje o wyniku. Ku ogólnemu zaskoczeniu 59% uczestników opowiedziało się przeciwko idei Okrągłego Stołu, ponad 25% głosowało „tak”, a prawie 16% odpowiedziało „nie wiem”.

5. Część podsumowująca - dyskusja

Wyniki głosowania wywołały żywą wymianę zdań, co świadczy, że temat interesował uczestników. Okazało się, że organizowanie tego typu debat jest potrzebne i uzasadnione. Debata kończy się podsumowaniem. Rozpoczyna się dyskusja wokół zagadnień:

- umowa Okrągłego Stołu, jako zmiana ustroju w Polsce;
- korzyści z porozumienia;
- realizacja postanowień omowy Okrągłego Stołu.

Na koniec zrobiono pamiątkowe fotografie wszystkich uczestników debaty. Szczególnie polecaną formą dyskusji jest debata oksfordzka, której szkic zamieszczam poniżej.

DROGA DO POROZUMIENIA NARODÓW

MIEJSCE DLA MARSZAŁKA

SEKRETARZ

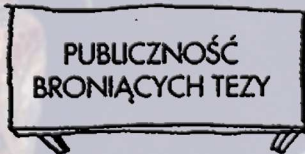
MÓWNICA

MÓWCY BRONIĄCY
TEZY

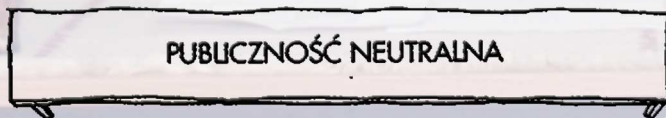
MÓWCY OPOZYCJI

PUBLICZNOŚĆ
BRONIĄCYCH TEZY

PUBLICZNOŚĆ
OPOZYCJI

PUBLICZNOŚĆ NEUTRALNA

Po zakończeniu debaty nauczyciele, którzy ją obserwowali na specjalnym spotkaniu wyrazili swe opinie. Zauważyli trudność dokonywania obiektywnej oceny wszystkich uczniów uczestniczących w stworzeniu projektu debaty. Stwierdzili, że zarówno uczniowie, jak i nauczyciel poświęcili na to dużo czasu. Doszli do wniosku, że aby podjąć jakiegokolwiek działania ponadprogramowe, trzeba najpierw stworzyć sprzyjającą temu atmosferę. Podkreślono dużą atrakcyjność debaty jako innowacji pedagogicznej, a także potrzebę stosowania jej częściej. Nauczyciele obserwujący zajęcia uznali prezentację i spotkanie zorganizowane po niej za interesujący sposób dzielenia się doświadczeniem ze środowiskiem szkolnym.

Analiza debaty oraz rozmowy odbyte po jej zakończeniu stanowiły dla mnie postawę do wyciągnięcia wniosku, iż tego typu debata jest akceptowana przez uczniów i służy ich aktywizacji. Inicjatywa i wysiłek organizatorski przyniosły pozytywne efekty poznawcze, wywołały dyskusje, która nie ustała po zakończeniu debaty.

Moim zamiarem jako organizatora debaty było pogłębienie wiedzy uczniów na temat najnowszej historii Polski oraz wykorzystanie wyników głosowania jako zachęty do uczestnictwa społeczności szkolnej w życiu publicznym. Ponadto była ona przykładem wzbogacenia procesów dydaktycznych w szkole. Udział w debacie zarówno dla mnie, jak i dla moich uczniów był okazją do skonfrontowania przemyśleń i opinii na temat najnowszej historii Polski. Zdaniem wielu pytanym o to osób przedsięwzięcie to było jednym z ważniejszych wydarzeń w szkole w bieżącym roku szkolnym.

Generalnie mogę stwierdzić, że debata szkolna miała przede wszystkim pogłębić wiedzę uczniów na aktualne ważne problemy naszego kraju, a także aktywizować ich politycznie, społecznie i naukowo.

Znaczenie debaty szkolnej:

DLA SZKOŁY

- zwrócenie większej uwagi na współpracę nauczycieli w celu koordynacji działań edukacyjnych i wychowawczych;
- organizowanie na terenie szkoły debat, spotkań i konkursów propagujących ideę budowania odpowiedzialności i udziału młodych ludzi w sprawach ważnych dla nich i dla kraju;
- zaangażowanie personelu nauczycielskiego w realizację przedsięwzięcia;
- realizowanie programu wychowawczego szkoły poprzez propagowanie problematyki obywatelskiej.

DLA UCZNIÓW

- realizowanie własnych pomysłów i przedsięwzięć służących związanych przygotowaniu uczniów do ich przyszłej działalności na rzecz społeczeństwa i budowania własnej filozofii życiowej;
- budzenie zainteresowania młodzieży problematyką obywatelską oraz aktualnymi wydarzeniami w kraju;
- kontynuowanie wydawania szkolnego czasopisma „Sadurczykus Times”,
- poznanie różnych metod i środków służących urozmaiceniu tematyki;
- zaprezentowanie zdobytej wiedzy i umiejętności i dzielenie się nimi.

DLA MNIE,

- nawiązanie współpracy z innymi nauczycielami w podejmowaniu szeroko rozumianej problematyki społecznej;
- umożliwienie realizacji własnych pomysłów i zamierzeń związanych z moimi zainteresowaniami;
- satysfakcja z osiągnięcia założonych celów;
- doskonalenie umiejętności organizacyjnych;
- pogłębienie wieloaspektowej wiedzy o stosunkach międzynarodowych,
- zwiększanie kreatywności.

Bibliografia załącznikowa:

- Andrzej Albert., Historia Polski 1914- 1990, Warszawa 1992.
Codogni. P., - Okrągły Stół, czyli polski Rubikon, Warszawa 2009.
Czubiński. A., Historia Powszechna XX wieku, Poznań 2003.
Dubiński. K., - Okrągły Stół, Warszawa 1999.
Friszke. A., - Polska. Losy państwa i narodu 1913-1989, Warszawa 2003.
Jackowski. J. M., Bitwa o Polskę, Warszawa 1993.
Karpiński. J., Polska w odcinkach 1944-1988, Londyn 1989.
Leksykon Historii XX wieku, Kraków 1996, s. 402-403.
Paczkowski. A., Pół wieku dziejów Polski, Warszawa 2007
Roszkowski. W., Najnowsza historia Polski 1980-2002, Warszawa 2003.
Słownik Encyklopedyczny. Historia pod red. M. Czaplińskiego, Wrocław 2001, s.330.
Jackowski. J. M., Bitwa o Polskę, Warszawa 1993.
Czubiński. A., Dzieje najnowsze Polski 1944-1989, Poznań 1992.
Drewnowski. J., Rozkład i upadek sowiezizmu w Polsce, Lublin 1991.
Dudek. A., Pierwsze lata III Rzeczypospolitej 1989-1995, Kraków 1997.
Friszke. A., - Polska. Losy państwa i narodu 1913-1989, Warszawa 2003.
Garlicki. A., Rycerze Okrągłego Stołu. Wyd. Czytelnik, Warszawa 2004
Janowski. K. B., Polska 1981-1989 Między konfrontacją a porozumieniem, Warszawa 1996.
Laqueur. W., Historia Europy 1945-1992, Londyn 1993.
Mały oxfordzki słownik historii świata w XX wieku, Londyn 1992, s. 628-629.
Pronobis. W., Świat i Polska w dwudziestym wieku, Warszawa 1990.\

Realizacja tego zadania wiązała się z moim uczestnictwem w warsztatach w ramach programu „Debaty Szkolne”, zorganizowanych przez Centrum Młodzieżowej Przedsiębiorczości przy Fundacji im. Stefana Batorego. Stanowiło ono duże wyzwanie, ponieważ dotychczas w szkole nie była stosowana. Oddelegowany zostałem przez dyrektora szkoły - Panią Janinę Szymajdę na warsztaty, które odbyły się 12 grudnia 1998 r. w gmachu I Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Staszica w Lublinie. Pozwoliły mi one poznać metody rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, opanować podstawowe techniki prowadzenia debat oraz stosować ćwiczenia w budowaniu argumentów za i przeciw. Początkowo stosowane one były głównie na zajęciach wewnątrzklasowych z wiedzy o społeczeństwie i koncentrowały się wokół tematyki dotyczącej najważniejszych ugrupowań politycznych w Polsce. Stanowiły one początkowy element dzielenia się z nauczycielami informacjami zdobytym podczas tzw. „małych debat”.

Centrum
Młodzieżowej Przedsiębiorczości

przy FUNDACJI im. STEFANA BATOREGO

Centrum Młodzieżowej Przedsiębiorczości jest niepubliczną placówką doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnopolskim zarejestrowaną przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w dniu 29 lipca 1997 roku.

Dyplom

dla

Pana **Ireneusza Sadurskiego**

za udział w warsztatach w ramach programu „Debaty Szkolne”
w dniu 12. 12. 1998 roku. Program warsztatów obejmował:

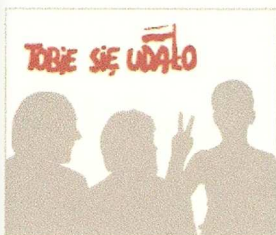
- Metody rozwijające umiejętność krytycznego myślenia.
- Podstawowe techniki debatowe.
- Ćwiczenia dotyczące budowania argumentów.

Warsztaty trwały 6 godzin.

Zbigniew Modrzewski
Dyrektor

Marcin Zaleski
Koordynator programu

Lublin, 12.12. 98

20 rocznica
Odzyskania Wolności
i Upadku Komunizmu
w Europie Środkowej

*Nauczono mnie, że droga wiodąca do postępu
nie jest ani szybka, ani prosta.
M. Skłodowska-Curie*

DYPLOM

dla

IRENEUSZA SADURSKIEGO

nauczyciela IX Liceum Ogólnokształcącego
im. Mikołaja Kopernika w Lublinie
za uzyskanie

wyróżnienia

w etapie wojewódzkim
konkursu historyczno-literackiego

4 czerwca 1989 roku

we wspomnieniach Twoich najbliższych

*Gratulujemy sukcesu i życzymy, aby twórcza pasja oraz aktywne
dążenie do odkrywania prawd nauki przyniosły nie tylko dużo
osobistej satysfakcji, ale także stworzyły okazję do efektywnego
uczestnictwa w życiu społecznym.*

Lubelski Kurator Oświaty

Krzysztof Babisz

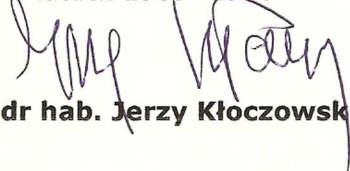
Wojewoda Lubelski

Genowefa Tokarska

Dyrektor
Oddziału Instytutu
Pamięci Narodowej
w Lublinie

Jacek Welter

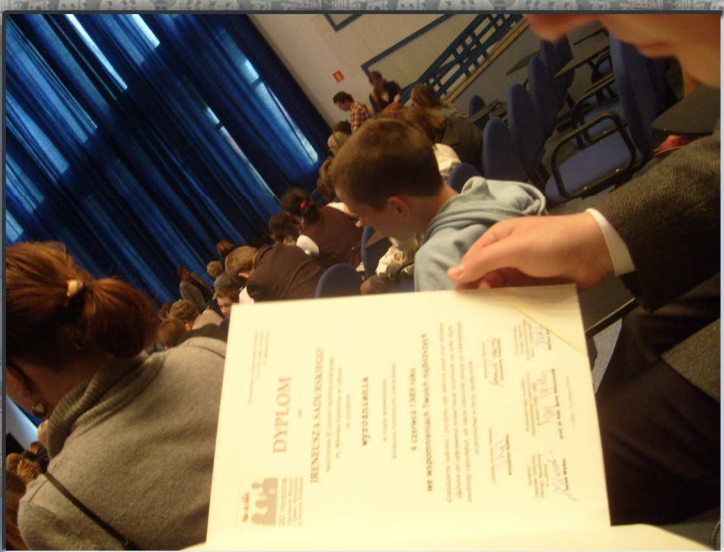
Przewodniczący Komitetu
Obywatelskiego Lubelszczyzny
w latach 1989- 1990

prof. dr hab. Jerzy Kłoczowski

Przewodniczący
Zarządu Regionu
Środkowowschodniego
NSZZ „Solidarność”

Marian Król

Lublin – 3 czerwca 2009

[Strona główna](#) →

Wyszukiwarka

➤ DYREKTORZY SZKÓŁ
I ORGANIZACJE

➤ NAUCZYCIELE

➤ RODZICE I UCZNIOWIE

➤ Akredytacja

➤ Egzamin i sprawdziany

➤ Informator o szkołach

➤ Kształcenie opieka i
wychowanie

➤ Konkursy, olimpiady, turnieje

➤ Ogłoszenia

➤ Przykłady dobrych praktyk

➤ Spotkania i konferencje

➤ System informacji oświatowej

➤ Współpraca z zagranicą

➤ Wycieczki, sport,
turystyka, bezpieczeństwo,
zdrowie

➤ Zestawienia, wykazy i
patronaty Kuratora

System wymiany doświadczeń

Konkurs

❖ Aktualności

Wyniki etapu wojewódzkiego konkursu historyczno - literackiego "4 czerwca 1989 roku we wspomnieniach Twoich najbliższych"

Wyniki

etapu wojewódzkiego konkursu historyczno - literackiego
"4 czerwca 1989 roku we wspomnieniach Twoich najbliższych"
organizowanego dla uczniów i nauczycieli gimnazjów i szkół
ponadgimnazjalnych województwa lubelskiego pod patronatem Genowefy
Tokarskiej Wojewody Lubelskiego

Komisja postanowiła w kategorii gimnazja nagrodzić prace następujących uczniów:

Miejsce	Imię i nazwisko ucznia	Klasa	Szkoła	Nauczyciel - opiekun
1.	Magdalena Pietnoczko	II a	ZS -Gimnazjum Lubyczy Królewskiej	Anna Ozdoba
	Michał Król	III a	Gimnazjum Nr 1 im. Jan Pawła II w Świdniku	Agnieszka Piwnicka - Jagielska
3.	Monika Klimkiewicz	III g	ZSO Nr 1 w Łęcznej - Gimnazjum	Danuta Szychta

Ponadto w kategorii gimnazja wyróżnić prace uczniów:

Imię i nazwisko ucznia	Klasa	Szkoła	Nauczyciel - opiekun
Paulina Woźniak	III b	Gimnazjum Nr 12 w Lublinie	Elżbieta Pawelec
Agata Prystupa	II c	ZSO Nr 1 W Chełmie - Gimnazjum	Anna Kosiniec

W kategorii projekt edukacyjny - konspekt lekcji nauczycieli wyróżnić prace:

Imię i nazwisko nauczyciela	Szkoła
Ireneusz Sadurski	IX LO im. Mikołaja Kopernika w Lublinie
Irena Staroń	Gimnazjum im. Róży Zamoyskiej w Zwierzyńcu

Uroczyste podsumowanie konkursu połączone z wręczeniem nagród książkowych, rzeczowych, materiałów dydaktycznych nastąpi w dniu 3 czerwca 2009 r. w Sali Błękitnej Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie o godzinie 11:00. **Nagrodzonych i wyróżnionych uczniów wraz z nauczycielami - opiekunami oraz wyróżnionych nauczycieli zapraszamy na uroczystość i prosimy o niezawodne przybycie na uroczystość.**

Lubelski Kurator Oświaty

Krzysztof Babisz

Materiał zamieszczony przez: Noskovicz Dariusz, 2009-05-15, 13:34

[Drukuj](#)

Panel kontaktowy

Liczba aktualnych zadań: 6

[Zobacz więcej](#)

Ważne informacje

- Seminarium w ramach programu Rady Europy „Pestalozzi Training Programme for...”
- Turniej BRD 2010
- Projekt „Moja Mała Solidarność”
- Likwidacja i przekształcenie publicznych szkół i placówek
- Zgłoszenie gimnazjum do rekrutacji elektronicznej - rok szkolny 2010/2011
- Elektroniczna rekrutacja w województwie lubelskim - rok szkolny 2010/2011
- Informacja dla dyrektorów szkół i placówek zakwalifikowanych do szkoleń MEN w...
- Rekrutacja do publicznych szkół województwa lubelskiego na rok szk. 2010/2011
- Informacja dla dyrektorów szkół dotycząca organizacji zwańiających laureatów z egzaminów
- Informacja dla organizatorów wycieczek dzieci i młodzieży
- Komunikat w sprawie egzaminu dojrzałości
- Rok Historii Najnowszej
- Organizacja wycieczek zagranicznych

Ostatnio zamieszczone

- Seminarium w ramach programu Rady Europy „Pestalozzi Training Programme for...”
- IX Ogólnopolska Konferencja Nauczycieli i Wychowawców
- Seminarium dla dyrektorów szkół ponadgimnazjalnych
- XX Konkurs na opowiadanie o tematyce olimpijskiej
- VI ogólnopolski konkurs plastyczny na ilustracje do wierszy Jana Brzechwy
- I Ogólnopolski konkurs plastyczny
- Centralny Rejestr Usług Gwarancyjnych MEN projektów z EFS
- Gra "Przez Dzikie Internetowe

6.II - 5.IV 1989

DUCH OKRĄGŁEGO STOŁU
DROGA DO POROZUMIENIA NARODOWEGO

SADURCZYKUS

Sadurczykus Times

Wydanie Październikowe roku 2009

Wykonawca:

Patryk "The IOOT_DZIKO" Wałachowski

ioot.dziko@gmail.com

PBA-Design

